

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rekopisli se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 19.

V Ljubljani, v sredo 23. januarija 1889.

Letnik XVII.

Pogled v Francijo.

△ Dne 27. t. m. bode se v Parizu vršila volitev, ki vzbuja veliko pozornost ne le v Parizu in Franciji, temveč v celi Evropi. In ta pozornost je naravna v Franciji in v inozemstvu. Povsod se povprašujejo, kako se morejo združiti monarhisti z nezadovoljnimi republikanci, da vržejo stranko, ki ne dela časti nekdanji mogočni državi.

Ne bodemo ugibali, kolika nevarnost preti republikam, ako zmagajo monarhisti s svojimi zavezniki; nas bolj zanimajo vzroki, ki so združili tako nasprotno si stranke za generala Boulangerja.

Ako si pobježe ogledamo položaj v Franciji, uvidimo, da je zveza republikancev z monarhisti naravna in potrebna.

Republikanci vladne barve so doslej vedno oznanjevali svetu, da Boulanger v Parizu ni popularen, a sedaj so zmedeni, ko vidijo, da ima mnogo privrženec. Stopili so skupaj ter se posvetovali o kandidatu; boljšega niso našli, kakor je g. Jacques. In kdo je ta Jakob? Bogat fabrikant likérjev, ki je že leta 1848 rogovilil in je po svojih nazorih pol jakobinec pol komunarda. On mora biti „ubog po duhu“, ker volilni oklic njegov se glasi: „Klerikalizem vodi v boj vse nezadovoljneže in sovražnike republiki, katerih zastavonoša je Boulanger. Ako pride na krmilo jedna oseba, onečlašena in zgubljen je domovina. Upam, da bode Pariz glasoval za edinega kandidata republikanske stranke.“

Na prvi pogled se vsakdo lahko prepriča, da za takega kandidata ne morejo glasovati zmerni volilci. S takimi kandidati uničili bodo radikali sami s silo republiko.

Sezimo še globlje v francosko socijalno življenje!

Kandidat Jacques je vrgel pred volilce klerikalce, kakor kaže borilec biku rudeče sukno. Klerikalec je res vsakemu liberalcu, bodi Francoz, Nemeč, Lah ali Slovenec, nekako strašilo, okužena stvar, kateri se izogne, ako le more. Klerikalce me-

čejo Francozi iz šol, bolnišnic in sploh iz vseh javnih zavodov. Za njimi mečejo križe in vsa božja znamenja. In to sramotno sredstvo hoče porabiti Jacques, ker vé, da le s tem more še nahujskati nerazsodne volilce.

Odkod pa to sovraštvo proti klerikalcem? Tu bi morali naštevati dolgo vrsto najgrših sredstev, s katerimi so vsi francoski kričači od Voltaira do najnovejšega časa kakor z lavo pokrili francoska tla. Nikdo ne more tajiti, da so tudi od te strani nekaj zagrešili. Bili so namreč časi, ko je višja oblast zaničevala vero in moralo, in ti se ji niso ustavljali. Znana so dejanja Ludovika XIV. in XV. „Najbolj krščanski“ vladar je divjal z ognjem in mečem po tuji deželi, sklenil zvezo s Turkom proti krščanskim narodom, in vendar so nekateri klerikalci z zlatimi črkami pisali požigalčevo ime v zgodovino.

Napoleonovo življenje je znano vsemu svetu. Pogumni možje so se mu ustavljali, toda mnogi klerikalci so mu puščali proste roke. In zato je mož sanjal o neomejeni oblasti.

Ako govorimo o klerikalcih, ne mislimo tu le duhovščino, in tudi med to ne vse nižje duhovnike in škofe. Bili so tudi med njimi značajni in vzgledni možje. Napoleon jih je mnogo prognal ter neusmiljeno ž njimi ravnal. Klerikalci so pri vsem tem imeli dobro voljo, namreč pospeševati red, a bili so služabniki sile in moči. To je narod videl in si zapomnil. Tu je torej vir omenjenega sovraštva. A to sovraštvo morejo sedaj zbrisati s svojega imena, in bodo tudi storili. Ako bode narod videl, da cerkev in njevi prijatelji zagovarjajo in branijo njegove koristi in pravice in da se morejo postaviti tudi odločno v opozicijo proti obstoječemu redu sedanjemu v Franciji, potem Jacquesi ne bodo več hujskali naroda z rudečim suknom.

Okoli Boulangerja so se zbrali volilci, ker ravno v trenutku nimajo boljšega in glasnejšega kandidata. A glasen mora biti kandidat, da pozornost naroda ná-se obrača. Elementi za Boulangerja so boljše vrste, možje, ki bi radi kakorkoli končali

sedanje pogubonosno stanje v domovini svoji. Sila in rodoljubje sta združila moče v jedno kolo „nezadovoljnežev“, ki bodo napali tabor onih, ki domovino tirajo v propast in sramoto. Boulanger je le reakcija proti ljudem, ki so vse pretiravali, zlorabili koristne naprave ter podpirali radikale, ki so vse obljubovali, a ničesa storili. Prihodnja volitev bode pokazala, ali je sedanja parlamentarna republika v resnici zgubila zaupanje pri narodu, ali bode večina glasovala za Boulangerja ter s tem protestovala proti sedanjim politikom, ki uničujejo Francijo na znotraj in zunaj. Boulangisti kličejo: Kdor je z nami, stopi naj pod zastavo našega kandidata! Nimamo še danes nadrobne načrta, po katerem bomo zgradili novo državno poslopje na razvalinah sedanjega. Mi sami ne vemo, kako in kaj, a to je stvar okoliščin, razmer prihodnjih, ki bodo narekovala, kako naj se to ali ono vredi.

Umrjivi smo ljudje, zato ne vemo, kaj bode treba storiti, ko pride odločilni čas. Prihodnosti ne poznamo, a za sedanost se borimo. Ako hoče biti kdo vzvišen nad sedanje otročarije ter se usede v Diogenev sod, tega pomilujemo. Na take se ne oziramo, temveč kličemo v boj vse prave rodoljube, ki se ne strinjajo s sedanjim redom v državi. Vemo, da rušiti ni najlepši posel, ali v sedanjih razmerah drugega ne moremo, da pridemo do namena. Dovolj je, da vrzemo sedanje mogotce, ki uničujejo nekdanj slavno Francijo; naši potomci naj popravijo državno poslopje.

Sedanjo Francijo vladajo možje, katerim je domovina le molzna krava. Njihovo ponašanje s francoskim rodoljubjem so le prazne besede, za katerimi se skriva le pohlep in dobičkarija. Državne službe niso več odlikovanje zaslužnih mož, marveč le sinekure. Sedanja vlada se ne ozira na znanje, zasluge in talente, ampak le na strankarske pristaše. Kdor je slabjši značaj, priliznjeneč in kruhoborec, ta dobi javno službo.

Sedanji francoski vladarji trdijo, da parlament ni pot, ki vodi do mastnih služb, in vendar je poln

LISTEK.

Papež Pij IX. v nevarnosti.

(Konec)

V Bolonji, kjer je stanoval Pij IX. več tednov, nameravali so nekateri udje skrivne družbe papeža ugonobiti. O tem se ni še nikoli brao. „Burggräflerjevemu“ dopisniku pripovedoval je Janez Nanni, vrtar bolonjskega škofa, leta 1875 sledeče:

„Pij IX. je stanoval v kardinalovem gradu zunaj mesta. V poletni vročini prebival je tam navadno bolonjski škof, zapustivši svojo palačo v mestu. Tedaj pa je bil ves grad odločen za sv. Očeta in njegovo spremstvo. Posestniki bližnjih gradičev ponudili so prostovoljno svoje vile za stanovanje raznih gostov. To nam je posebno ugajalo, ker neprenehoma so dohajali ljudje bogati in revni, učenjaki kakor prosti, vsak po drugem poslu do papeža. Koliko skrbi in dela nam je to napravljalo! Meni se je ukazalo, naj gledam, da vsak popotnik dobi svojemu stanu primerno stanovanje. Poznal sem okolico dobro, znani so mi bili prostori v sosednih vilah, tedaj nisem prišel tako naglo v zadrego. Koliko tujcev je prišlo, povzamete lahko iz tega, da sem se moral umakniti v svojo hišico in še tam sem moral kakega pre-

nočiti. Vrtiček je bil okoli hišice in segal na eni strani do kardinalovega vrta.

Skrb za tujce napravila mi je dosti dela, zraven tega naložili so mi še nekaj hujšega. Jaz naj skrbim, da se ne vtihotapi v grad ali v bližnjo okolico kak sumljiv človek. Za policaja mi Bog ni dal daru, kako naj tedaj izvem, je li temu ali onemu človeku zaupati, ali ne. Naša policija res ni bila kaj prida, udje skrivne družbe so jo velikrat vodili za nos, da je bilo veselje. Vojaki, žandarmi bili so korenjaki, na nje se je človek zanesel. Višji policijski uradniki so mi mrzeli. Držali so se krčevito strogo svojih postav; ker so posebno na malenkosti gledali, zgrešili so večkrat pravo pot. Najbrž so bili, ali vsaj nekateri skrivnim družbam naklonjeni.

Žandarjem se je zaukazalo, naj mene vselej ubogajo, kedar so na straži v gradu ali na vrtu. Jaz sem si prizadeval, kolikor mi je bilo mogoče natančno svojo dolžnost opravljati. Poizvedoval sem na tihem po vsakem sumljivem človeku, ki se je prikazal blizu grajskega poslopja, in vedno vsak večer sem obhodil vse nevarne prostore, potem še-le sem šel k počitku.

Vsako jutro sprehajal se je Pij IX. po vrtu. Ko je odmaševal, zavžil je borni zajutrek in prišel z enim prelatom v drevored, konec vrta bila je mala

višava in pod košatim drevesom klopica. Tam se je usedel papež na klopico; bil je lep razgled po rodovitni planjavi. Včasih je sprejemal tudi razne tujce, ki so imeli od velikega komornika dovoljenje iti na vrt. Tu sem moral tudi jaz sleherni dan priti, da sem poročal papežu o raznih stvareh. Bil sem navadno oblečen, in sv. Oče se je prav prijazno z menoj pogovarjal.

Ravno sem obhodil neki večer svojo navadno pot in se bližal stanovanju. Začuden opazim tri tujce pred mojo hišo; čakali so mene. Pozno zvečer je bilo nenavadno še tuje ljudi sprejemati. Nagovoré me v laščini, naj jim preskrbim za par dni stanovanje. Imeli so vsi dolge brade in vsak mal kovček v roki.

Nisem jih bil kaj vesel. Prostih stanovanj v okolici ni bilo, razven tega se mi je zdel posebno eden zelo sumljiv, če tudi je nosil dolgo brado. Pred 15 leti je dotični tujec, takrat še dijak na bolonjskem vseučilišči, večkrat prihajal s svojim stricem k mojemu gospodarju, kardinalu Oppizoniju. Slišal sem pozneje, da je on usmrtil enega služabnika, ki je bil ud skrivne družbe. Zvedeli so, da misli zapustiti svoje tovariše ter jih izdati, zato so naročili dijaku, naj ga umori. On najlože stori, ker dotični stanuje v tisti hiši, kakor on. Prišel je v preiskavo,

pap'g, ki v govorih odkrivajo želje svojega sebičnega srca. Idejalnih namenov ti ljudje nimajo, ampak se valjajo v luži korupcije. V državnih uradih so prodajalnice, kjer za denar moreš dobiti vse: službo, podjetje in red. Ti šarlatani razmetavajo narodovo premoženje, in bodočnost Francije je strašna, ako se ne konča tako početje.

Tako tožijo pri banketih in v listih moške, ki se sedaj zbirajo pod zastavo Boulangerjevo. Družijo se s poštenim namenom, da bi iz narodnega doma spodili prodajalce narodnih svetinj. Ako so te tožbe istinite, mi ne dvomimo o tem, potem je naravna in potrebna zveza monarhistov, konservativcev in zmernih republikancev. V zbornici sicer nimajo večine, ker se je radikalizem pregloboko vjedel v narodovo meso. Toda vsi republikanski veljaki se ne prištevajo radikalcem; tem pustijo vodstvo v boji proti Boulangerju, ker se bojé razpora v svojem taboru. Vsi radikali pa so prepričani, da se bode izvršil prej ali slej prevrat, četudi sedaj zmagajo z Jacquesom v Parizu. Vsi čutijo vročino pred nevihto; vsakemu pa je neznano, kaj bode prinesla prihodnost. Mi le to želimo, da bi se francoske razmere tako razmotale, kakor zahtevajo koristi in potrebe francoskega naroda in evropski mir.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. januarija.

Notranje dežele.

Knez Friderik Wrede, pooblaščenec kardinala Lavigerieja, je večer zvečer odpotoval čez Rim v Tunis. — Letni donesek „afriskemu društvu“ (za oprostitev sužnjem) je 50 kr. Z Dunaja se poroča, da se oglašja vsak dan veliko novih članov tako iz mesta kakor z dežele. Začasna pisarna je: v I. okraji, Adlergasse 1.

Nemško-fakcijski listi poročajo, da bo v kratkem zapustil Dunaj **princ Reuss**, ker hoče zaradi slabega zdravja popolnoma zapustiti državno službo. Diplomatski krogi ne vedo o tem ničesa.

Pri **najvišjem sodnjem dvoru** se od leta 1858, to je v 30 letih ni pomnožilo število sistemizovanih uradniških služb; delavske moči ne zadostujejo več zahtevam pravosodja. Zaradi tega se bode uvedlo nekaj novih služb dvornih svetnikov ter se bo predloga o dotičnem kreditu izročila državnemu zboru že v tem zasedanju.

Kakor v Pragi, tako se je tudi na Dunaji vršil minolo nedeljo **delavski shod**, kateri je priredilo politično društvo „Wahrheit“, ter je tudi ta shod enako prvemu zadela ista osoda — državni zastopnik ga je razpustil.

Gališki deželni zbor se bo po trditvi lista „Kuryer Lwowski“ zaključil v soboto dne 26. jan.

Ogerski državni zbor bo takoj po končani razpravi o orožni postavi pričel posvetovanje o železnici Košice-Bogumin. Konečno bo rešil konverzijo prioritet.

Vnanje države.

„Wr. Allg. Ztg.“ javlja: Gladstone je prosil papeža **Leona XIII.** za avdijenco, kar mu je slednji tudi dovolil. Ta dogodek se mnogostranski smatra takó, da sv. Oče namerava pritrditi Gladstoneovim nazorom gledé Irske. Temu pa oporekajo v tem oziru najmerodajnejši vatikanski krogi.

Srbski kralj je brzojavno sklical ožji ustavni odbor, da izgotovi nov volilni zakon in red. Kako

se bo izvršil ta postavni načrt, o tem si poročila iz srbske prestolnice nasprotujejo. Nekemu dunajskemu listu se piše, da je ožji ustavni odbor dobil od kralja nalog, naj v zvezi z državnim svetom izdelava volilno postavo, ki bo postala veljavna brez skupščinskega posvetovanja. Z druge zanesljive strani pa se trdi, da namerava kralj skupščino sklicati k izrednemu zasedanju ter tako pospešiti kabineto vprašanje s predložitvijo novega volilnega zakona. Želeti bi bilo le, da se uresniči zadnja vest, vendar pa tudi prva trditev ni neverjetna. Redna skupščina, ki je bila takoj po Krističevem nastopu na nedoločen čas razpuščena in ni bila več sklicana, pa tudi ne razpuščena, imela je radikalno večino ter bi morebiti predloga, katero jej je predložil Kristič, naravnost odbila. Krističu je tedaj mnogo na tem, da postane imenovana postava veljavna brez posvetovanja skupščine. Obžalovanja vredno pa bi bilo, ko bi se s takim Krističevim samopašnim postopanjem razrušila sporazumnost med kraljem in narodno stranko.

Najnovejšo poročilo iz Sofije pravi, da se je **bolgarska** vlada vendar premislila gledé metropolitov ter jih ne bo prestavila, ker bi to vzbudilo preveliko pozornost v inozemstvu in razburjenost mej nižjo duhovščino. Vladni krogi upajo, da se bo mogoče sporazumeti z metropolitom, ako ne bo tega preprečilo hujskanje od zunaj. — Princ Ferdinand bo dné 1. februarja zapustil Sofijo ter se z dvorom nastanil v Plovdivu, kjer sta se v ta namen najeli dve hiši. Povod k temu je princu ugodnejše obnebeje v dolini Marice, kakor v Sofiji; dalje želja plovdivskega prebivalstva, da dvor tudi v tem mestu stane nekaj tednov v vsakem letu. Plovdiv je večji in bogatejši od Sofije ter ima mej meščani posebno veliko odličnih Bolgarov in Grkov. Konečno so pa princa privedli k preselitvi skoraj gotovo tudi politični nagibi, kajti Sofija je postala zadnja leta mravljišče pustolovcev in vohunov, ki od zore do mraka kujejo spletke ter se pečajo z „visoko“ politikom. V taki družbi bivati ni posebno veselje, in to gotovo že davno čuti tudi princ Ferdinand.

Ruski car se je bajé izjavil, da se bo njegov sin oženil še le, ko bo dovršil 23. leto. Zaradi tega se bo po peterburških vesteh odložila njegova zaročnica s hesijsko princesinjo Alico. — Bokarski emir se je pričel pogajati z rusko vlado, da bi mu slednja odstopila Samarkand, on pa bi jej za to dal v odškodnino del Bokare, ki meji na Rusijo.

Naselbinsko-politična razprava v **nemškem** državnem zboru, pri kateri namerava knez Bismarck zastopati vladno predlogo, se bo skoraj gotovo vršila prihodnji ponedeljek. — „Nordd. Allg. Ztg.“ noče odgovarjati na napade „Kreutz Ztg.“ zoper Bismarcka ter pravi edino le-to, da se je list sam obsodil s tem, ker mu pritrjujejo prostomišljeniki. „Herod in Pilat sta se našla.“ — Kot nov kandidat za pravosodni portfelj se imenuje pl. Nebepflugstädt, državni podtajnik v pravosodnjem ministerstvu.

Francoska zbornica je potrdila novo orožno postavo ter odbila premembe, katere je sklenil senat. Desničarji so protestovali zoper zakon, ker neopravičeno obremenjuje državo in je tudi postava iz leta 1872 popolnoma primerna državnim potrebam. Vojni minister je odgovoril, da ta postava ni postava priložnosti, marveč narodne obrambe. Francija je primorana skrbeti za to, da more v slučajih sile postaviti na bojišče tri milijone vojakov. Celi zakon se je potem potrdil s 369 proti 169 glasovom. Parlamentarni krogi dvojijo, da bo senat potrdil premembe, katere je sklenila zbornica pri orožni postavi. — Od kod dobiva Boulanger denar za svojo propagando, to je vprašanje, s katerim si vsak dan ubija glavo na tisoče in tisoče Francozov. Ako se pomisli, da se dan na dan zastoj razdeljuje samó v Parizu med prebivalce po več nego 150.000 iztisov boulangi-

stičnih listov, kot „Presse“, „Intransigeant“ in „Co-cardo“, da samo to stane na dan 5000 do 6000 frankov, potem ni čudo, da se vse vprašuje, od kod ta denar? „XIX. Siècle“ pravi, da ga generalu daje princ Roland Bonaparte, in to vsled prigovarjanja princa Jerome-a Bonaparteja.

Italijanska vlada je ukazala masavskim oblastnijam, naj ne dovolijo izkrcanja v Abesinijo ruski ekspediciji, katero vodi znani kozak Ašinov. Ako bi vzlje prepovedi skušali Rusi stopiti na suho, naj oblastnije zgrabijo in odvedejo v zapor vse člane ekspedicije. Zaradi te zadeve se je ruski veleposlanik baron Uexküll posvetoval s Crispijem ter je odklonil vsako odgovornost gledé Ašinove ekspedicije.

Rumunski konservativci so demonstrativno počastili zadnji dvorni ples v Bukareštu s svojo — odsotnostjo. Z nova se potrjuje, da je navstal v ministerstvu razpor mej konservativci in junimisti, vsled česar se ne bo mogel dolgo več vzdržati sedanji kabinet. — Kralj je kupil za prestolonaslednika princa Ferdinanda Hohenzollernskega hišo v Jašu, kjer se bo stalno nastanil princ.

Iz **turške** prestolnice se brzojavno poroča: Pruski vpliv pridobiva vedno več veljave. Sultan ne stori ničesa več, da bi se ne bil poprej posvetoval z nemškim veleposlanikom. — Avstrijska vlada pa je po svojem veleposlaniku vložila odločen ugovor zoper nameravano razpustitev avstrijskih poštnih uradov v Egiptu.

Izvirni dopisi.

Iz Merana na Tirolskem, 23. januarija. (Nekaj za zdrave bogatine.) Ako naša zdravilna listina nad 4000 gostov izkazuje, je izmed njih morda polovica bolehná; druga polovica pa so zdravi bogatini, ki hočejo zimo kje na jugu preživeti. Jedni se podajo v Opatijo, drugi v Krko, zopet drugi v Griess, večina pa v Meran. Na promenadah jih moreš vsak dan srečati, poznajo se po svojem zdravem lieu in po možki hoji. Drugi se radi okoli vozijo, zopet drugi pa skačejo po hribih kakor srne. Da pa svoje tanke vesti ne žalijo, stopijo redno vsak teden na tehtnico, premerijo na stroju moč svojih pljuč ter povprašajo kakega doktorja za sodbo. Pri neugodnem vremenu je dolgočasno povsod, pa pri kartah in kegljih čas tudi v Meranu poteče.

Izraelov rod ina tukaj mnogo zastopnikov; njih odličnejše brate je težko spoznati, ker se nosijo celó po navadni šegi. Le gibčno oko jih more po nosu in po obrvih od kristijanov ločiti. Kar je pa Izraela nižje vrste, pa se tako čudovito nosijo, da jih spoznaš na prvi pogled. Kolikokrat jih srečaš kje v kakšnem kotu, vedno se pogovarjajo o raznih cenah n. pr. žita, premoga itd. Vsi so zamazano in zanikrno oblečeni, kakor da bi ne imeli petice v žepu; natanko pa vé vsak, kako stoji n. pr. olje na Dunaji in kako v Parizu.

Meran je liberalno mesto v pravem pomenu; nikogar ne žali v verskih razmerah. Javno je nabito, da se mora neusmiljeno odpraviti, kar bi kakorkoli moglo koga žaliti ali pohujšati. In res, na raznih oknih fotografov in knjigarjev vidiš le dostojne podobe. Službe božje za razne vere so javno naznanjene, da more vsak gost svojo dolžnost opraviti, ako jo hoče. Katoličani imajo na izbero sedem cerkev; pri slednji je po več duhovnikov, ki se zopet delijo v petrine, kapucine in cistercijske.

a popolnoma dokazati mu le niso mogli, saj se tudi niso kaj pobrigali, bil je oproščen. Pozneje je prišel v ječo, bil je obsojen na celo življenje, pa ko je Pij nastopil vladarstvo, ga je pomilostil. Leta 1848 bil je zopet med uporniki, bežal je v Švico, pa ko se je puntal Milan, bil je zopet na Laškem. Vjeli so ga in pripravili v Mantovi. Posrečilo se mu je od tam ubežati, in zdaj ni bilo čuti kaj o njem. Nekateri so pravili, da je šel na tuje, a drugi so trdili, da se klati še vedno po Laškem. Čim bolj sem opazoval tega tujca, tem bolj se mi je zdel znan. Njegovo govorjenje in sploh vse njegovo kretanje spominjalo me je na nekdanjega dijaka. Bil sem takoj prepričan, da je trojica poslana od skrivne družbe sem, gotovo ne iz dobrega namena. Svojih misel nisem razodel, pogledal sem večkrat dotičnega, a vselej tako, da oni niso vedeli, kaj mi ravno po glavi roji.

Razložim trojici, da ni mogoče v obližji dobiti kakega stanovanja, naj gredó v mesto, tam po hotelih je sob in postelj praznih na izbero. To pa jim ni bilo všeč, hoteli so ostati v obližji papeževega dvora, češ, da dolgo se tako ne bodo tu mudili.

„Če hočete na vsak način ostati, vam ne morem drugače pomagati, kakor s svojim stanovanjem, a zeló na tesnem boste prebivali.“

Bili so zadovoljni. Odkazem malo sobo za pre-

nočišče, sam se zaklenem v drugo in preišlujem, kaj storiti. Celo noč nisem zatínil očesa.

Naznaniti sumljive tujce policiji bi skoraj nič ne pomagalo. Kaj hudega dokazati se jim ne more, sodniki bi jih gotovo oprostili, meni bi pa maščevanje le ne odšlo. Saj se je slišalo že prevečkrat, da so tega ali onega umorjenega našli, ki se je karbonarjem zameril. Sklenil sem molčati, a ob enem paziti, da se ne zgodi kaj hudega.

Na vse zgodaj sem bil zjutraj na nogah. Moji novi tovariši so menda še spali, ko sem zapuščal hišo. Svoja navadna opravila sem zgotovil, potem obhodil ves kardinalov vrt, pregledal posamezno cvetlično grmovje, kakor tudi obzidje, ali kaj nenavadnega ali sumljivega nisem našel. Bližal se je že čas, ko je prihajal Pij IX. na vrt. Žandarmi so hodili ali stali prav možko na svojih stražah, k vsakemu sem šel, slehernemu zapovedal, da ne smé nobenega človeka pustiti do papeža na vrt, naj bo duhovskega ali svetnega stanú, ubog ali bogat, naj bi tudi kazal pismeno dovoljenje. Kratko malo, na vrtu ne smé nobeden papeža motiti, kakor le tisti, ki dohaja iz grada v navadnem spremstvu.

Ko je prišel Pij na vrt, šel je tisti dan naravnost na svoj navadni prostor na hribček pod drevo. Prišel sem tja tudi jaz, in prav ljubeznjivo se je

pogovarjal sv. Oče z menoj. Med tem sem zapazil, kako so se bližali moji večerajšnji znanci po stranski poti kardinalovemu vrtu. Oblečeni so bili v dolge kute in široke klobuke so imeli na glavi; ko pa hočejo odpreti vrata, zavrne jih vojak. Kažejo mu velik list papirja, a žandar se za to ne zmeni. Prispovedujejo mu, mahajo z rokami, pa vse zastoj, vojak se strogo drži danega povelja: tu skozi ne sme nobeden na vrt! Bilo je precej daleč od nas, slišati nisem mogel, kaj govore, a razložil in spoznal sem jih popolnoma. Odšli so, ko so spoznali, da je vsako pogajanje zastoj.

V našem kraju ni bilo daleč na okoli takih menihov. Le enkrat sem videl neke može tem podobne; pravili so, da so iz kamalduenskega reda. Pričakovali so pač, da bode njih nenavadna obleka toliko vplivala na papeževe služabnike, da bodo kar hodili, kjer jim bo ljubo. Ko bi bili res hoteli imeti avdijenco pri papežu, bili bi lahko dosegli, sevéda po drugem potu. Obrniti bi se morali na višjega kamornika, ki daje dovoljenja, ne pa pri stranskih vratih vlomiti na vrt ob času, ko se papež spreha.

Celi dan nisem videl svojih gostov. Kje so se držali, nisem mogel poizvedeti, ker posla je bilo obilno, zraven tega sem še skrbno preiskaval po vrtu in okoli zida, pa bilo je vse, kakor poprej.

Protestanti imajo jedno lepo cerkev in svojega župnika; ta cerkev je jedina protestantska po celem Tirolskem ter stoji od Stremayerjevega ministerstva sèm. Zanimivo je pri protestantih, da imajo ob praznikih in slednjo prvo nedeljo v mesecu spoved in obhajilo; tako se bere črno na belem v zdravilnem listu. Druge vere nimajo lastne cerkve, pa vendar opravljajo svojo službo tožjo v privatnih hišah; tako Angleži, Rusi in Izraelci.

Meran ima tudi mnogo društev, kojim more zdrav gost pristopiti; n. pr. društvo za denarni promet, za petje, za turiste, za katoliške učitelje, in Bog vé, kaj še vse. Tudi dobredelnih zavodov ne manjka, n. pr. sirotišče za fante in dekleta, za družinčeta, za delavske pomočnike, za starčke. Kdor je dobrega srea, more tudi tukaj revščino podpirati. Javno beračiti je sicer prepovedano, dovoljeno pa je jemati, če kdo kaj dá. Kadar se grem sprehajati, me pričaka ob cesti ženska z otrokom v naročji ter milo pogleda, pa nič ne reče. Ker vé, kaj to pomenja, ji dám, kar premorem; tako ona ni beračila, pa je vendar dobila podporo. To se pa siromaki le pri takih ljudeh upajo, katerim vže na licu berejo, kakošno je sree.

Torej vi, ki imate denar, zdravje in vero, pridite semkaj zimo preživljati; tukaj ne boste prišli ne ob zdravje, ne ob vero, ampak le ob denar, ki vam pa tudi demá zgine kakor kafa.

Iz Prage, dne 21. januarija. Češki deželni zbor završil je v soboto svoje zasedanje. V zadnjem trenutji obravnavale so se in prečitale poglavitne točke o deželni banki. Vlada v tem oziru zahteva gledé banke to-le premembo: 1. Da bi bil izključen zasebni eskompt iz poslovanja banke in 2. da dežela prevzame poroštvo za občinske in melioracijske obligacije. Dotična komisija je državnem zboru tudi priporočala odobrenje. Osnova zakona o utvorjenji osrednjega šolskega zaklada in mnogo drugih peticij, med njimi predlog o preskrbi učiteljskih oseb v slučajih mobilizacije in vojne, morali so se odložiti in prepustiti novemu deželnemu zboru, istotako zakon o šolskem nadzorstvu. Gledé češke akademije se je sklenilo (poročevalec g. dr. Rieger), da se 1. akademija začasno umesti v novem muzeji in 2. v proračun za leto 1890 stavi se svota 20.000 gld. iz deželnega zaklada. Da, odbor je šel še dalje ter se pobrinil, da se akademija, za katero pošiljajo rodoljubi dan za dnevom velike svote, oživotvori še letos.

Predlog, naj za narodne manjšine šole ustanovlja in vzdržuje dežela, kakor tudi predlog o zakonu v obrambo šol narodnih manjšin in mladine češke po dvojezičnih pokrajinah, izročila sta se šolskemu odseku. Pri tej priliki unela se je bila živahna razprava, kajti zoper ta predlog bil je — dr. Palacký, sin pokojnega slavnega zgodovinarja in očeta češkega naroda. Zavrnila sta ga dobro poslanca prof. Kvičala in ravnatelj Tonner; slednji je rekel, da pozná dr. Palackega ml. že od otroških let in njegove besede naj se pač ne smatrajo za resne, ker si g. dr. Palacký, dasi velik učenjak, vselej le škoduje, kedar — javno govori.

V 25. seji razpravljaj je zbor vprašanje, tudi na Češkem jako pereče kakor drugod, namreč o

zboljšanje učiteljskih plač tretjega in četrtega razreda (poročevalec poslanec Kořán), in je zbornica jednoglasno vsprejela v tem smislu predlog, da se tem učiteljem zboljša gmotno stanje. Vsled tega predloga se je letna plača vsem učiteljem IV. razreda povišala za 100 gld., toda to le dobé, dokler ne bode definitivno izvršen in ne postane pravomočen zakon o uredbi učiteljskih plač, po katerem je ustanovljena najnižja učiteljska letna plača na 550 gld. Poslanec Kořán je utemljeval pri tej priliki: Predlog deželnega odbora predlaga v istini zboljšanje učiteljskih plač samo za 2862 učiteljev (IV. razred); 2597 učiteljev III. razreda podržalo bi sedanjo plačo in onih v I. in II. razredu (2155 učiteljev) bila bi znatno znižana. Po njegovem izračunjenji bi znašala služnina 4.093.300 gld. Govornik bi najraje ustanovil plačo s 600 gld., toda to bi presegalo deželnega odbora predlog za celih 761.400 gld. več, zaradi tega predlaga samo svoto 550 gld., ker on zastopa davkoplačevalce in neče, da bi bili obloženi z novimi nakladami. Predlaga torej konečno: Letna plača ustanovi se za ljudske šole po 550 gld., na meščanskih po 700 gld.; službena doklada za občine z 2000 do 5000 stanovnikov po 50 gld., za občine s 5000 stanovnikov po 100 gld., za učitelje meščanskih šol po 200 gld. Vse te predloge je komisija vsprejela z veliko večino. O dragotnih prikladah za pražka predmestja, kopeliška mesta in mesta z več nego 20.000 stanovnikov je bilo skleneno, da imajo na ljudskih šolah znašati po 250 gld. in na meščanskih po 300 gld.

Iz dotičnega poročila pa posnemljem, da je bilo leta 1874 na Češkem 4558 narodnih šol z 8913 razredi in za šolo sposobnih otrok 776.295. Toda leta 1888 je naraslo število na 4829 narodnih šol s 13.443 razredi in je bilo za šolo sposobnih otrok 1.034.814. Te številke pač jasno govore in opravičujejo naraščanje troškov, in gotovo je srenejši oni narod, ki je vsled naraščanja narodovega prisiljen skrbeti za pomnoženje potrebnih učilišč, nego pa narod, ki mora vsled slabega obiskovanja šol slednje zaperati in odpravljati.

Pod predsedništvom g. N. Edm. Kaizla imel je 14. t. m. „Český klub“ v klubovih prostorih svoje letno zborovanje. Najprvo je poročal tajnik g. Turnovský za minolo leto o glavnem delovanji čeških poslancev v državnem zboru, dalje pa o plodonosni in markantni delavnosti narodnih poslancev v češkem deželnem zboru, v katerem so bili od leta 1886 češki Nemci zastopani samo po poslancih velikega posestva, ker so nemški poslanci ostali v pasivni opoziciji. Dalje je omenjal poročevalec poskuse v dosego sporazumljenja med obema narodoma na Češkem, koji so se pa razbili vsled pikrih zahtev nemških, katerim se ne mere ustreči.

Poročilo končuje: Letos pripada stranki naši poseben nalog, zelo važen, namreč skrb za dober izid deželnozbornih volitev. Zaradi tega treba novega ojačenja in napeti vse sile, da se stranka naša dobro organizuje, za kar se je že poskrbelo. Toda vse bilo bi marno, ko bi ne bilo v nji vztrajne pomoči od dosedanjih njenih členov in drugih prijateljev naše poštene reči.

huda kazen; potem me izpusté. Bila je sicer temna noč, na okrog daleč nobene hiše, a bil sem vesel, da sem se iznebil take družbe. Še bolj me je veselilo, da sem s svojo čuječnostjo zabranil hučo.

Drugi dan stikam po svojem vrtu, kar zapazim pod nekim grmom velik zavitek. Odnesem ga v sobo. Tri dolge kute iz debelega sukna dobim v njem, zraven še tri široke klobuke in tri dolge ostro nabrušene nože. Spravil sem vse in hranim še sedaj doma; ako me katerikrat obiščete, vam pokažem.

Pozneje je res videl dopisnik omenjene reči pri vratarju.

„Kako, da niste kaj tacega policiji naznanili?“

„Zakaj neki? Marsikateri naših policijskih uradnikov je bil sam ud skrivne družbe, pred takim je zločinec varen. Če ga ne more izgovoriti pred sodiščem, dá mu priložnost, da pobegne iz ječe. Jaz bi pa maščevanju ne odšel.“

„Kako pa se je imeoval dotični dijak, katerega ste spoznali?“

„Pol leta po tem dogodku se je njegovo ime bralo v časnikih po vsem svetu. Guillotina mu je meseca marca 1858 v Parizu končala nemirno življenje. Bil je Feliks Orzini.“

Nato je spregovoril dr. Rieger; govor njegov objavili ste v sobotni številki. Za njim so govorili še gospodje P. Kýselka, prof. dr. Bráf, dr. Hubáček in dr. Zucker.

Slednji je govoril, rekoč: „Dokler mladočeška stranka nima drugega programa, stranka naša more biti popolnem mirna. V „Poljskem klubu“ ne glasuje Poljak proti Poljaku, kar pojasnjuje to, da so Poljaki že mnogo skusili, in to jih je naučilo sloge. Pri nas očividno prej ne bode bolje, dokler ne skusimo toli, ko oni. Na drugi strani se pravi, da nam tudi prememba vlade ne škoduje. Da, ali smo mari tu sami mi? Kaj nimamo nobenih dolžnostij proti drugim slovanskim avstrijskim narodom, proti Slovenem, slezijskim Slovanom in drugim? Nam bi prememba zistema znabiti ne škodovala, ali kaj bi se zgodilo z drugim? Na to pozablja jo ti, ki pravijo, da višje cenijo slovansko vprašanje. (Odobranje.) — Potem se je vršila volitev predsednika in odbora. Za starosto klubu voljen je bil prof. dr. A. Bráf.

Konečno naj omenim, da je bil dne 11. t. m. imenovan prof. dr. Konst. Jireček od carske ruske akademije věd za svoje velkanske zasluge za vědo dopisujočim članom. Ogromno je število njegovih spisov, katere ima češka věda zahvaliti temu učenjaku. Njegovim razpravam o Srbskem, Balkanu, o bolgarskem pogorji, jezernih naselbinah starih Bolgarov sledilo je l. 1876 veliko delo „Dějiny bulharské“, koje so prišle na svetlo tudi v ruskem in nemškem jeziku. Na to je objavil razprave o potovanji, cestah, in soteskah balkanskib, studije iz dubrovniškega arhiva, o potovanji in rudnikih na Srbskem in Bosni v srednjem veku, mnoge učenostne in zanimive potopisne črtice v „Osvěti“ i. dr., in zdaj veliko delo v založbi „České Matice“: „Cesty po Bulharsku“ (Potovanje po Bolgarskem), plod dolgoletnih studij in mnogih potovanj po vseh bolgarshih končinah. To delo kakor delavnost njegova ne budi pozornosti samo po slovanskem svetu, temveč i na Nemškem in Francoskem. To je napotilo tudi rusko akademijo, da je počastila našega učenjaka, kakor tudi zasluzi za svoje zasluge.

Kako Čehi vedó ceniti sadjerejo, povém vam, da se je lansko leto samo iz Lovosic, kjer ima tvrdka Tschinkl svoje tovarne, izvozilo po železnici in po vodi 117.648 metr. centov svežega in 34.000 metr. centov posušenega ovočja v ceni 882.042 gld. Večina tega ovočja je bila poslana v severno Evropo, Anglijo, Zjedinjene države severne Amerike in v Brazilijo.

Dnevne novice.

(Glavni dobitek Tisinih srečk.) Kakor čujemo, sta si g. Nastran v Gradci in g. Močnik, lekarnar v Kamniku, razdelila dobitek; vsak dobí 50.000 gld.

(Gosp. dr. Ignacij Klemenčič), naš rojak in profesor na vseučilišči v Gradci, predaval bode v soboto dné 26. t. m. ob 6. uri zvečer ob vplivu luči na električne izpraznitve.

(Iz tukajšnje hiralnice) je pred štirinajstimi dnevi ušla nora Marija Purkart iz Strahomera. Iskali so jo več dni brezuspešno. Včeraj pa so brezoviški drvarji našli v gozdu kup razmetane zemlje. Ko ga odmečejo, najdejo noro žensko meter globoko zakopano v zemlji, kamor se je najbrž sama zakopala. Bila je že pol mrtva in zmrzla.

(V Gintinijevi knjigotržnici) je razstavljena častna diploma za gosp. Josipa Gorupa, katero mu pokloni občina Gorenja Šiška. Diploma je izdelana v tiskarni in kamnopolni J. Blasnikovih naslednikov in dela tej znani firmi vso čast.

(Trgovsko bolniško in pokojninsko društvo v Ljubljani) ima v nedeljo dné 27. t. m. ob 11. uri dopoludne v mestni dvorani izvanredni občni zbor. Na dnevnem redu je volitev načelnika namesto umrlega Aleksandra Dreota.

(Slovensko delalsko pevsko društvo „Slavec“) je pri zadnjem občnem zboru imenovalo častnim članom gosp. S. Stegnarja. V novem odboru so gospodje: Jg. Valentinčič (predsednik), Ivan Dražil (podpredsednik), Janko Pajk (tajnik), Fran Dekval (blagajnik), odborniki pa Ivan Grile, Martin Mezek, Vinko Pregl, Anton Slatnar in Jakob Zalaznik.

(Umirovljen) je sekijski načelnik v ministerstvu notranjih stvari Otokar pl. Weingartner; na njegovo mesto pride ministerjalni svetovalec prof Kielmansegg.

(Ljubljanska čevljarska zadruga) je imela zadnjo nedeljo v mestni dvorani občni zbor, pri katerem je bil kot zastopnik obrtne oblasti mestni komisar g. Tomc. Načelnikom zadruga je bil izvoljen gosp. Jernej Žitnik, namestnikom g. J. Zor. Zastopnik pomočnikov g. Kordelič se je pritoževal, da nova obrtna postava ne koristi pomočnikom, ker jih sili, da morajo pristopiti k bolniški blagajnici zadruga. Načelnik je opomnil, da je postava o zavarovanju delavcev proti nezgodam že veljavna, ter se mora vsak delavec zavarovati pri okrajni bolniški blagajnici, ako ni ud blagajnice kake zadruga. Vsak delavec bode pri blagajnici moral plačevati od zasluzka 2%, mojster pa 1%. Načelnik končno dostavi, naj bi se ustanovila zadružna bolniška blagajnica.

(„Glasbena Matica“) razpošilja ravnokar muzikalije svoje za leto 1888. Društveniki jih smejo biti veseli, ker dobé mnogo in jako lepega blaga, in sicer: 1. „Lavorike“ tretji del. (Zbirka moških četverspevov in zborov. Vse 4 glasove.) V tej zbirki so nastopni zbori: Pjevajmo. — Pobratimija. — Napitnica. — Nočni pozdrav. — Sokolska. — Slovo. — Njega ni. — Slovenski svet, ti si krasán! — Ti! — Planinska roža. — Ločitev. — Uspavanka. — Za gore solnce mi zahaja. Skladbe so od Foersterja, Nedveda, Volariča, Eisenhuta, Ipavea, Koželskega in Razingerja. 2. Lavorika za sopran, alt, tenor in bas. Nazaj v planinski raj. — Po zimi iz šole. — Studenčku. — Majniku v pozdrav. — Detetu. — Opomin k petju. — Na planine. — Oblakom. — Na gore. — Nazaj v planinski raj. — Ah ni li zemljica krasna. — Domovina. — Naše gore. — Skladbe od Sattnerja, Nedveda, Foersterja. 3. Partitura. Slovenski napavi za čvetero in petero mešanih glasov, zložil P. H. Sattner. Zvezek XIX. To je pač bogata in raznovrstna vsebina, ki bode našim pevcom, zlasti pa pevskim društvom dobro došla.

(Umrli) je 22. t. m. ob polu 7. uri zjutraj č. gosp. Andrej Pogorelec, župnik v Kolovratu, v 50 letu starosti. Blag mu spomin! V miru počivaj!

(Znižana voznina za delavce.) Državni zbor je na predlog poslanca Richterja in tovarišev dne 13. aprila sklenil, naj trgovinsko ministerstvo skrbi, da bodo tudi zasebne železnice vsaj tako znižale voznino delavcem, kakor državne. Vsled tega je trgovinski minister vse uprave avstrijskih železnic opomnil na oni sklep državnega zbora, ter naročil vodstvu cesarja Ferdinanda severne železnice kot načelnikstvu pri posvetovanju vodstev avstrijskih železnic, naj to stvar dene na dnevni red ter poroča o sklepu.

(Pri občinski volitvi) v Žužemberku je bil dne 15. t. m. županom izvoljen g. Franc Valand.

(Ostanke zadnjega bosanskega kralja Stjepana Tomaševića) bodo položili v stekleno krsto, katere robovi so okovani z bronsom. Krsta bode stala na lesenem podnožju in imela hrvaški napis. Kostnjak je vže zložen.

Raznoterosti.

— Z ruskega dvora. Carica je zadnji čas postala bolehná; nesreča pri Borkiju je škodljivo vplivala na njene živce. Zdravniki so ji svetovali, naj odpotuje v južne kraje. O tem ni hotela začeti, koma ničesa vedeti, sedaj pa se je zúnjo vže najelo primerno stanovanje v napoljski okolici. — O prestolonaslednikovi zaroki, oziroma njeni preložitvi, se govori, da carju ni toliko ležeče na primerni starosti carjevičevi, nego je sploh zoper zaroko s hesijsko princesinjo Alico, ter želi, da se carjevič zaroči s erno-gorsko princesinjo Milico.

— Udomačen gorila. Mr. Jones, trgovec v južno-zapadni Afriki, južno od Came in reke Fernand Vaz, ima gorilo-samico, katere naučenost je jako velika. Opica gre za svojim gospodarjem kakor pes ter ga je nedavno spremila v Sette-Cama, trideset kilometrov daleč. Jeanie, tako se nazivlja gorila, spi poleg svojega gospodarja ter britko joče, ako mora ostati doma. Ta prebrisana žival pije čaj, žganje itd. iz kozarca ali skledice ter skrbno pazi, da ne ubije posode.

— V šoli. Učiteljica: „Ivanka, čitaj o sedmih suhih letih!“ — No, čemu se smeješ?“ — Ivanka: „Tu je nekaj o gđc. učiteljici.“ — Učiteljica: „Tako? Citaj!“ — Ivanka: „In prišla je — suša.“

Telegrami.

Zagreb, 22. jan. Ban je danes odpotoval v Budimpešto, da se posvetuje z minister-skim predsednikom o finančni pogodbi regnikolarnih deputacij.

Budimpešta, 22. jan. Dne 31. t. m., naj-pozneje dne 3. februarja, pripelje se cesarica z nadvojvodinjo Marijo Valerijo. Nekaj dni pozneje pride cesar s cesarjevičem in cesar-ričinjo.

Strassburg, 22. jan. Krov vzhodnega dela Manteufflove vojašnice je pogorel.

Halle, 22. jan. Slovstveni zgodovinar Karol Elze je umrl.

Peterburg, 23. jan. „Journal de St. Pé.“ z zadoščenjem naglašá Rusom prijazne članke dunajskega vojaškega lista „Reichswehr“, ter dostavlja, da bi se bilo tako lahko vže prej pisalo, ker Rusija ni premenila svojega postopanja. Isti list izraža zadovoljnost o člankih „Daily-Telegraph“-a, ki čestitajo carjevemu mirovnemu mišljenju. Rusija ostane zvesta svojemu prijateljskemu mišljenju ter je pripravljena k vsaki vzajemnosti, da ohrani dobre odnošaje.

Tuji.

21. januarija.

Pri *Maltcu*: Wilems, Feigel, F. Schmidt, trgovci z Dunaja. — Schmidt, potovalec, z Dunaja. — Bloch iz Prage. — Wieder iz Gradca.

Pri *Stonu*: Fuchs, lekarnar, z Dunaja. — Sartogo iz Beljaka. — Günsberger z Ogerskega. — Löwy in A. Waller, trgovca, z Dunaja.

Pri *Južnem kolodvoru*: M. Silberstein z Dunaja. — Ludwig iz Logatea.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celziju			
22	7. u. zjut.	736.4	-6.8	sl. svzh.	jasno	
	2. u. pop.	730.6	-0.2	m. vzh.	"	0.00
	9. u. zveč.	736.4	-2.8	"	"	
Srednja temperatura -3.4° C., za 1.3° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafčno poročilo.)

23. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	83 " 25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 20
Papirna renta, davka prosta	98 " 5
Akcije avstr.-ogerske banke	887 " —
Kreditne akcije	312 " 80
London	120 " 60
Srebro	— " —
Francoski napoleond.	9 " 54
Cesarski cekini	5 " 67
Nemške marke	59 " 05

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	4 49	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 32	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 7
Ajda,	4 32	Goveje meso, kgr.	— 54
Proso,	4 83	Telečje	— 48
Koruza,	5 —	Svinjsko	— 46
Krompir,	2 14	Koštrunovo	— 32
Leča,	12 —	Pišaneec	— 40
Grah,	13 —	Golob	— 20
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	— 50
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	— 32
Mast,	— 70	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež,	— 52	" mehka, " "	4 25

Koverte s firmo
priporočá
Katoliška Tiskarna
po nizkej ceni.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opátije Soulac (Gironde).
Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepčuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bourdeaux
(Francija)
Rue Croix de Seguey 106 & 108.
Ustanovljena leta 1807.

Dobica se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (24)

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvíce (rachitis), sušico, kronične spu-ščajje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20-11)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja bliž št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiu stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. 2

Cenike na zahtevanje.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živea

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu,
I. nadstropje. (50-13)

!Svoji k svojim!

!Svoji k svojim!

Priznано najboljšé
in najcenejšé

čebelno-voščene sveče

priporočá

Oroslav Doleneč
v Ljubljani.

(10-7)

!Svoji k svojim!